

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 1238/18.02.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri (b39/05.02.2026)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri (b39/05.02.2026)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 18.02.2026, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- propunerea legislativă vizează creșterea limitelor de pedeapsă pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și sancționarea cumpărării sau deținerii de droguri pentru consum propriu, de la cantitatea (determinată aleatoriu) de 1 gram, inițiatorii stabilind un prag cantitativ pentru incriminare care în practică, raportat la diverse tipuri de droguri, determină grade foarte diferite de pericol social (1 gram de cannabis

e o cantitate nesemnificativă – două țigări –, în timp ce 1 gram de cocaină e mult – zece prize mici/medii), conducând la un dezechilibru în individualizarea atât a faptei, cât și a pedepsei;

- inițiativa pare să considere că pedepsele alternative privării de libertate reprezintă un viciu al legii și, eventual, al activității Parchetului, fără a oferi o analiză privind cantitățile de droguri identificate în cazul persoanelor condamnate pentru trafic – existând posibilitatea reală ca, în realitate, condamnările să vizeze preponderent micii dealeri de la colțul străzii, care traficează cantități extrem de mici și în cazul cărora o pedeapsă cu limite între 5 și 15 ani ar fi excesivă raportat și la pericolul social sancționat, și la capacitățile penitenciarelor din România;
- creșterea limitelor de pedeapsă, respectiv încarcerarea fără posibilitatea individualizării pedepselor, nu reprezintă o măsură considerată ca eficientă în combaterea consumului, nu face parte din măsurile prevăzute în Strategia Națională în Domeniul Drogurilor 2022-2026, nu compensează lipsurile naționale în privința sistemului de asistență integrată pentru consumatori și are efectul secundar al aglomerării spațiilor de deținere (al penitenciarelor), în privința cărora (inclusiv în ceea ce privește calitatea vieții) statul român este deficitar;
- măsura propusă ar duce la dezincriminarea faptei de cultivare/ producere/ fabricare etc. a cantităților drogurilor de risc a cantităților mai mari de un gram, fără drept. Modificările privind art. 5–8 păstrează incriminări necesare (punerea la dispoziție a spațiilor, prescripții medicale abuzive, administrarea nelegală, furnizarea de inhalanți toxici minorilor), dar le reîncadrează în bareme de pedeapsă necorelate cu gravitatea comparativă a faptelor din capitol. De pildă, se majorează pedepse pentru situații colaterale, dar în același timp se reduce drastic răspunderea pentru forme tipice ale traficului sub 1 gram, rezultând un tablou sancționator inegal și inconsistent, care nu respectă principiul proporționalității și al individualizării pedepsei pe baza pericolului concret;
- incriminarea „nedenunțării” în forma propusă, prin reconfigurarea art. 25 din Legea nr. 143/2000, extinde răspunderea penală la un cerc foarte larg de persoane, cu un standard vag de „a lua cunoștință”, fără excepții suficiente și fără a distinge între situații de pericol actual și simple informații de notorietate, ceea ce contravine principiului legalității incriminării și poate descuraja accesul la servicii medicale și programe de reducere a riscurilor;
- totodată, introducerea unui prag cantitativ de 1 gram pentru drogurile de risc, concomitent cu majorarea pedepselor pentru cantități peste acest prag, ar genera dificultăți practice în combaterea micului trafic, iar măsura poate limita eficiența

instrumentelor de urmărire penală și poate crea zone de impunitate funcțională pentru distribuirea fragmentată a drogurilor, fără a oferi un cadru alternativ de intervenție preventivă și terapeutică;

- în contextul creșterii consumului de cannabis în rândul tinerilor și al impactului medical documentat, apreciem că o eventuală reformă a regimului juridic trebuie fundamentată pe o analiză complexă și pe un model de politici publice, nicidecum pe introducerea unui prag cantitativ fix care poate produce efecte contrare scopului declarat de protejare a sănătății publice;
- lipsa fundamentării pe dovezi și ineficiența regimului sancționator mai sever - conform raportului „Politicele publice antidrog în România. Între justiție penală și sănătate publică” (Friedrich-Ebert-Stiftung, septembrie 2023), nu există dovezi că majorarea pedepselor conduce la reducerea consumului sau a traficului de droguri. Datele indică faptul că accentuarea componentei punitive a determinat creșterea numărului de dosare și condamnări, fără efecte proporționale asupra reducerii fenomenului, ceea ce pune sub semnul întrebării eficiența unei noi înăspriri legislative;
- impact social și deficiențe structurale ale sistemului de prevenție și asistență - înăsprirea regimului sancționator riscă să amplifice stigmatizarea și excluziunea socială a persoanelor consumatoare, în condițiile în care România nu dispune de o infrastructură suficient dezvoltată de prevenție, tratament și reintegrare. Totodată, Agenția Națională Antidrog, invocată ca pilon central al politicii publice în domeniu, nu mai funcționează în forma și capacitatea instituțională presupuse de propunerea legislativă, ceea ce afectează coerența și aplicabilitatea măsurilor propuse;
- stabilirea unor pedepse ridicate inclusiv pentru cantități foarte mici și apropierea regimului juridic aplicabil consumatorilor de cel aplicabil traficantilor riscă să conducă la o aplicare excesivă a pedepselor privative de libertate, fără o fundamentare solidă privind eficiența acestei abordări. România este parte la convențiile Organizației Națiunilor Unite în materia controlului drogurilor, care, pe lângă obligația de incriminare, încurajează utilizarea măsurilor alternative la detenție pentru consumatori, inclusiv tratament, consiliere și reintegrare. De asemenea, Strategia Uniunii Europene privind Drogurile 2021-2025 promovează un echilibru între reducerea ofertei și reducerea cererii, cu accent pe sănătate publică, prevenție și intervenții bazate pe dovezi, or, proiectul legislativ abordează aproape exclusiv componenta represivă și se îndepărtează de aceste orientări;

- costurile bugetare ale încarcerării sunt considerabile și suportate din fonduri publice, în timp ce investițiile în prevenție, educație și tratament rămân insuficiente. Proiectul nu este însoțit de o evaluare financiară și instituțională care să demonstreze sustenabilitatea măsurilor propuse;
- în plus, mediul carceral, în special în cazul tinerilor sau al persoanelor aflate la prima abatere, nu oferă garanții reale de reeducare, iar experiența comparată indică riscuri crescute de marginalizare și recidivă;
- deși propunerea legislativă include elemente privind dezvoltarea infrastructurii de tratament, acestea sunt integrate într-o arhitectură legislativă predominant punitivă, fără o fundamentare solidă pe date și fără o analiză de impact social;
- propunerea legislativă privilegiază răspunsul represiv în detrimentul unei politici publice echilibrate, proporționale și aliniate standardelor internaționale. Combaterea eficientă a consumului de droguri presupune intervenții timpurii în școli, programe comunitare susținute, educație pentru sănătate, campanii de informare și servicii accesibile de consiliere, care reduc cererea și vulnerabilitatea, nu doar sancțiuni sporite. Eliminarea posibilității individualizării judiciare și accentuarea pedepsei privative de libertate riscă să genereze efecte contraproductive, inclusiv supraaglomerarea sistemului penitenciar, fără a aborda cauzele structurale ale fenomenului.

Președinte,
Sterică FUDULEA